

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418200378
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8418200378.6

Rozhodnutie

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobkyne : U. P., O.. XX.X.XXXX, V. C. XXX, B., pr. zast. : JUDr. Igor Šafranko, advokát, AK - Sov hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému : 365 Bank a.s. , Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO : 31 340 890, pr. zast. : Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, v konaní o zaplatenie 1154,82 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni 1154,82 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1154,82 eur od 12.01.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v plnom rozsahu k rukám zástupcu žalobkyne JUDr. Igora Šafranku, AK, Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, s tým, že o výške náhrady trov konania po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne samostatným uznesením súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 16.02.2018 sa žalobkyňa s poukazom na zmluvu o úvere zo dňa 17.04.2008 č. XXXXXXXXXXX domáhala na žalovanej titulom plnenia z bezdôvodného obohatenia zaplatenia 1.154,82 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.154,82 eur od druhého dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej do zaplatenia, a určenia, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 4 bod 4.6. obchodných podmienok zmluvy o úvere zo dňa 17.04.2008 č. 3728195608 v znení: „ Platby od klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) úrok z omeškania, (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

2. Žalobu v časti o plnenie z bezdôvodného obohatenia zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že dňa 17.04.2008 žalobkyňa uzavrela so žalovanou zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy je záväzok žalovanej poskytnúť žalobkyni úver vo výške 30.000,-Sk (995,82 eur) s konečnou splatnosťou úveru dňa 17.04.2013, ročnou úrokovou sadzbou 24% a ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) 26,82%, a záväzok žalobkyne zaplatiť žalovanej 60 mesačných splátok vo výške 943,-Sk (31,30 eur). Zmluva o úvere má charakter zmluvy spotrebiteľskej. Úver poskytnutý žalobkyni na jej základe je úverom spotrebiteľským v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Podľa § 4 ods. 2 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí o.i. obsahovať náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. d), i) , j) a k). V danej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje tieto povinné náležitosti. Preto úver poskytnutý žalobkyni na jej základe je podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. potrebné považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov. Plnením žalobkyne nad rozsah výšky poskytnutého úveru 995,82 eur, a to v rozsahu celkom 2.150,64 eur, sa žalovaná na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatila a je povinná bezdôvodné obohatenie vo výške 1.154,82 eur vydať.

3. Vo vzťahu k absencii obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danej veci uviedol, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN. Podľa internetovej kalkulačky správna výška RPMN na daný spotrebiteľský úver je 32,52 %, nie v zmluve uvedených 26,82%. V zmluve je nesprávne uvedená celková výška nákladov na úver 21.767,08,- Sk (722,53 eur). Celková výška nákladov predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú spotrebiteľ má na úver zaplatiť (výška mesačnej splátky x počet splátok) a výškou poskytnutého úveru. V danom prípade to predstavuje rozdiel medzi sumou 56.580,- Sk (943 ,- Sk x 60 splátok) a výškou úveru 30.000,- Sk, tzn. 26.580,- Sk, nie 21.767,08,- Sk.

4. Žalobnú žiadosť v časti o určenie neprijateľnej podmienky v zmluve o spotrebiteľskom úvere zástupca žalobkyne odôvodnil poukazom na § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka a § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd môže aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná. Uviedol, že dojednanie v čl. 4 bod 4.6. obchodných podmienok ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere o započítavaní platieb poukazovaných na základe zmluvy žalobkyňou tak, ako je uvedené v petite žaloby, poskytuje žalovanej bez ohľadu na vôľu žalobkyne možnosť započítať platby žalobkyne na iný účel, ako je splatenie istiny úveru. Dojednanie umožňuje tak žalovanej postupovať nepredvídateľne a započítavanie platieb sa tak stáva netransparentným. Ustanovenie zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, a je v rozpore s generálnou klauzulou obsiahnutou v ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na podporu tohto svojho právneho záveru poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.09.2011, sp.zn. 6Co 39/2011.

5. Okresný súd Kežmarok o žalobe žalobkyne rozhodol rozsudkom zo dňa 18.08.2020, č.k. 5Csp 8/2018-57 tak, že určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o úvere zo dňa 17.4.2008 č. 3728195608 v časti Obchodné podmienky, článok 4., bod 4.6., v znení: „ Platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: 1. na poplatky podľa sadzovníka, 2. úrok z omeškania, 3. úrok z úveru, 4. splátka istiny úveru“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (Výrok I.), žalobu v prevyšujúcej časti o zaplatenie plnenia z bezdôvodného obohatenia vo výške 1.154,82 eur s prísl. zamietol (Výrok II.) a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (Výrok III.). Výrok I. tohto rozsudku nadobudol právoplatnosť dňa 19.11.2020. Proti výroku II. a III. rozsudku žalovaná podala včas odvolanie. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 30.11.2021 č.k. 5CoCsp 5/2021 -161 tak, že zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o zamietnutí žaloby o plnenie z bezdôvodného obohatenia vo výške 1.154,82 eur s prísl. a vo výroku III. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia súd druhej inštancie o.i. uviedol, že: „25....postup súdu prvej inštancie vo vzťahu k posúdeniu objektívnej premlčacej doby nebol správny...26. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto znova konať v intenciách naznačených odvolacím súdom - posúdiť, či na strane žalovaného došlo k vzniku úmyselného alebo neúmyselného bezdôvodného obohatenia a opätovne posúdiť žalobkyňou uplatnený nárok vo vzťahu k plynutiu premlčacích dôb - následne znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj náležite odôvodniť...“. 27. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania.“.

6. Súd vec v rozsahu zrušenia, teda v časti o plnenie z bezdôvodného obohatenia vo výške 1.154,82 eur s prísl., opakovane prejednal na pojednávaní konanom dňa 15.02.2022 za prítomnosti zástupcov oboch sporových strán. Zástupcovia oboch strán v celom rozsahu trvali na svojich už súdu v priebehu doterajšieho konania označených prostriedkoch procesného útoku a procesnej obrany. Tieto prostriedky nijako ani po zrušení veci odvolacím súdom nedoplnili, nenavrhlí vykonanie žiadnych ďalších dôkazov. Preto súd pri svojom rozhodovaní opakovane vychádzal z rovnakého skutkového stavu, ako v rozhodnutí zo dňa 18.08.2020 č.k. 5Csp 8/2018-57, ktorý nijako nespochybnil ani odvolací súd v svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 30.11.2021 č.k. 5CoCsp 5/2021-161, a to nasledovne:

7. Žalovaná neučinila spornou a súd ani na základe výsledkov dokazovania vykonaného po zrušení veci odvolacím súdom nepovažoval za spochybnenú skutočnosť, že žalobkyňa dňa 17.04.2008 uzavrela so žalovanou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX tak, ako ju v písomnom vyhotovení predložila žalobkyňa spolu so žalobou (ďalej len „zmluva o úvere“) . Na základe tejto zmluvy o úvere sa žalovaná zaviazala poskytnúť žalobkyňu úver vo výške 30.000,- Sk (995,81 eur) a žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť žalovanej 60 pravidelných mesačných splátok vo výške 943,-Sk (31,30 eur). Zmluva o úvere obsahuje ďalej

nasledovné údaje: „Celk. výška nákladov 21 767,08 Sk,, „Dátum prvej platby do: 17.5.2008“, „Dátum každej ďalšej platby k: 17. dňu v mesiaci“, „Dátum konečnej splatnosti:17.4.2013“, „Úrok. sadzba v % p.s: 24“, a „RPMN banky v % 26,82“.

8. Medzi stranami ani v priebehu ďalšieho konania neboli tiež sporné, a súd vykonaným dokazovaním nepovažoval za dôvodne spochybnené ani skutočnosti, že na základe zmluvy o úvere žalovaná poskytla žalobkyni úver vo výške 30.000,-Sk (995,81 eur) a že žalobkyňa na základe zmluvy o úvere žalovanej zaplatila celkom 2.150,64 eur, a to tak, že poslednú úhradu zaplatila dňa 24.04.2013.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy stranami, tzn. dňa 17.04.2008 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Medzi stranami ani v priebehu ďalšieho konania nebolo sporným, že zmluva o úvere v prejednávanej veci upravená ust. § 497 a nasl. Obchodníka zákonníka má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalobkyňa má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Správnosť tohto právneho záveru potvrdil aj odvolací súd v svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 30.11.2021 č.k. 5CoCsp5/2021-161, keď uviedol: „...15...V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským ...“.

14. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv o úvere sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy v prejednávanej veci upravoval zákon č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), ktorý vo vzťahu k Obchodnému zákonníku a k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis. V danej veci sa súd stotožnil s oboma sporovými stranami, že úver poskytnutý žalobkyni na základe zmluvy o úvere je spotrebiteľským úverom a zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere tak, ako ich definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. a) a b) Zákona o spotrebiteľských úveroch).

15. Podľa § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

16. Podľa § 4 ods. 2 písm. j) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2.

17. Podľa § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

18. V danej veci súd aj v ďalšom priebehu konania považoval za plne dôvodný záver vyslovený už v rozsudku zo dňa 18.08.2020 č.k. 5CoCsp 5/2021-161, ktorý nijako nespochybnil ani odvolací súd v zrušujúcom uznesení zo dňa 30.11.2021, a to že výška RPMN a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere v danej veci uvedené nesprávne a zmätočne. V zmluve je uvedený údaj o výške úveru 30.000,-Sk (995,82 eur), o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených s úverom 21.767,08,-Sk (722,53 eur), o počte mesačných splátok 60, výške mesačnej splátky 943,-Sk (31,30 eur) a o RPMN 26,82%. Údaj o RPMN uvedený v zmluve síce zodpovedá celkovým nákladom spotrebiteľa a výške úveru uvedeným v zmluve. Tieto údaje však nezodpovedajú celkovej čiastke, ktorú sa žalobkyňa podľa údajov o počte a výške splátok zaviazala zaplatiť. Pri počte 60 mesačných splátok a výške mesačnej splátky 943 eur (31,30 eur) sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť žalovanej celkom 56.500 eur (1.875,45 eur). Pri nákladoch úveru vo výške 21.767,08,- Sk (722,53 eur) a výške úveru 30.000,- Sk (995,82 eur) celková čiastka, ktorú žalobkyňa mala zaplatiť, tak však predstavuje len 51.767,08,- Sk (1.718,35 eur), nie 56.500 eur (1.875,45 eur). Pri celkovej čiastke, ktorú žalobkyňa podľa počtu a výšky splátok mala zaplatiť, tzn. 56.500 eur (1.875,45 eur), RPMN podľa kalkulačiek na výpočet RPMN na stránke www.openiazoch.com <<http://www.openiazoch.com>>.zoznam.sk, a www.ekonomika.sme.sk <<http://www.ekonomika.sme.sk>> (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp.zn. 10Co 27/2017) predstavuje 32,52%. V zmluve uvedená RPMN 26,82% je tak uvedená nesprávne, a je vypočítaná na základe údajov, ktoré sú v zmluve uvedené zmätočne.

19. Takéto zmätočné, vzájomne si odporujúce, vyjadrenie jedných z najpodstatnejších náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, by i pri absencii výslovnej úpravy v Zákone o spotrebiteľských úveroch spôsobovalo neplatnosť tejto časti zmluvy v zmysle ustanovení § 37 ods.1 a § 41 Občianskeho zákonníka, nakoľko použitie Zákona o spotrebiteľských úveroch nijako nevylučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (najmä § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka). Celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ na základe zmluvy zaplatiť, je totiž vyjadrená v zmluve dvojakým spôsobom. Jednak sumou úveru a celkových nákladov s ním spojených, čo predstavuje 51.767,08,- Sk (1.718,35 eur), a jednak sumou získanou vynásobením počtu splátok a ich výšky, čo predstavuje sumu 56.500,- Sk (1.875,45 eur). Z údajov, že žalobkyňa bude platiť 60 mesačných splátok v rovnakej výške 943,- Sk (31,30 eur), bez akýchkoľvek ďalších poplatkov vyplývajúcich zo zmluvy, nie je pritom absolútne zrejmé, prečo pri uvedenej výške úveru celkové náklady spojené s úverom mali byť len 21.767,08,- Sk (722,53 eur) a celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť len 51.767,08,- Sk (1.718,35 eur). Takto špecifikované údaje v zmluve sú pre spotrebiteľa jednoznačne zavádzajúce, lebo prezentujú predmetný úver spotrebiteľovi výhodnejšie, než akým v skutočnosti je.

20. Zmluva o spotrebiteľskom úvere v danej veci tiež neobsahuje ďalšiu z obligatórnych obsahových náležitostí, a to údaj o priemernej RPMN. Vzhľadom na absenciu (resp. nesprávnosť) údajov o RPMN, celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a o priemernej RPMN súd sa stotožnil so žalobkyňou a spotrebiteľský úver poskytnutý jej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danej veci podľa § 4 ods. 2 písm. j) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch považoval za úver bez úrokov a bez poplatkov.

21. S poukazom na tento právny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru v danej veci žalobkyňa sa žalobou domáha na žalovanej plnenia z bezdôvodného obohatenia vo výške 1.154,82 eur s prísl. s tým, že táto suma predstavuje rozdiel medzi úverom poskytnutým jej žalovanou vo výške 995,82 eur a sumou, ktorú žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaplatila, a to sumou 2.150,84 eur.

22. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

23. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Medzi stranami ani v priebehu ďalšieho konania nebolo sporné, a súd nemal dôvodné pochybnosti, že žalobkyni na základy zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol úver poskytnutý vo výške 995,82 eur, a že žalobkyňa na základe tejto zmluvy žalovanej zaplatila 2.150,64 eur. Keďže súd dospel k záveru, že úver poskytnutý žalobkyni v danej veci je potrebné považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov, žalobkyňa tak plnila nad rozsah plnenia, ktoré jej vyplývalo zo zmluvy o spotrebiteľskom úveru, a žalovaná sa prijatím plnenia nad rozsah tejto povinnosti žalobkyne (tzn. plnením žalobkyne bez právneho dôvodu) bezdôvodne na úkor žalobkyne obohatila. Bezdôvodné obohatenie získané žalovanou tak predstavuje rozdiel medzi sumou 2.150,64 eur a sumou 995,82 eur, tzn. 1.154,82 eur. Tento právny záver o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej na úkor žalobkyne v danej veci vo výške 1.154,82 eur nijako nespochybnil ani odvolací súd v svojom zrušujúcom uznesení. Odvolací súd za nesprávny považoval iba postup súdu vo vzťahu k posúdeniu objektívnej premlčacej doby a uložil súdu prvej inštancie posúdiť, či na strane žalovanej došlo k vzniku úmyselného alebo neúmyselného bezdôvodného obohatenia.

25. Vo vzťahu k subjektívnej premlčacej dobe v danej veci súd iba dáva do pozornosti závery vyslovené odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení zo dňa 30.11.2021, podľa ktorých odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie vyslovenými v bode 50. odôvodnenia rozsudku zo dňa 18.08.2020, podľa ktorých žalobkyňa žalobu podala v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe. Podľa tohto záveru vychádzajúc z písomného prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie Legionárov 5, Prešov, IČO: 42176788, zo dňa 10.08.2020, ktoré zástupca žalobkyne v konaní predložil, žalobkyňa bola o tom, že žalovaná sa v dôsledku poskytnutia úveru, ktorý je potrebné považovať za úver bez poplatkov a bez úrokov, na jej úkor bezdôvodne obohatila, združením informovaná pri svojej návšteve dňa 17.07.2017. Preto súd, s prihliadnutím na vyšší fyzický vek žalobkyne, od ktorej nemožno vyžadovať detailnú znalosť právnych predpisov a ich účelu, za začiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby považoval preto deň 17.07.2017. Subjektívna dvojročná premlčacia doba tak začala plynúť dňa 17.07.2017 a uplynula dňa 17.07.2019. Pokiaľ žalobkyňa žalobu podala dňa 16.02.2018, žalobu podala v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe.

26. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenie z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

27. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe v danej veci súd poukazuje na závery vyslovené odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení zo dňa 30.11.2021, v zmysle ktorých pri aplikácii objektívnej premlčacej doby v danej veci je potrebné zobrať do úvahy predovšetkým aktuálny rozsudok Súdneho dvora EÚ z 22.04.2021 v obdobnej veci žalovanej C-485/19. V tomto rozsudku súdny dvor uvádza: „61. Z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom ...vyplýva, že trojročná lehota stanovená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému od obohateniu, pričom k premlčaniu dôjde aj vtedy, keď spotrebiteľ nie je sám schopný posúdiť, či je zmluvná podmienka nekalá, alebo keď nevedel o nekalej povahe zmluvnej podmienky... 63. ...zmluvy o úvere, akou je zmluva v danej veci, sa vo všeobecnosti plnia počas dlhého obdobia, a preto, ak je udalosťou na základe ktorej začína plynúť trojročná premlčacia lehota, akákoľvek platba uskutočnená dlžníkom,...nemožno vylúčiť, že prinajmenšom pre časť uskutočnených platieb môže dôjsť k uplynutiu premlčacej lehoty ešte predtým, než sa skončí platnosť zmluvy, takže takýto režim premlčania môže spotrebiteľom systematicky odopierať možnosť domáhať sa vrátenia platieb uskutočnených na základe zmluvných podmienok, ktoré sú v rozpore so smernicami. 64. Preto je potrebné dospieť k záveru, že procesné podmienky, o aké ide vo veci samej, tým, že vyžadujú od spotrebiteľa, aby podal žalobu v lehote troch rokov od dátumu, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, pričom k tomuto bezdôvodnému obohateniu môže dôjsť počas plnenia dlhodobej zmluvy, sú takej povahy, že môžu nadmerne sťažovať výkon práv, ktoré mu priznáva smernica 93/13 alebo smernica 2008/48, a teda že tieto podmienky sú v rozpore so zásadou efektivity...65. Okrem tohto ...úmysel predajcu ako dodávateľa, ktorý využil zmluvnú podmienku považovanú za nekalú, nemá vo vzťahu k právam spotrebiteľov vyplývajúcim z ustanovení smernice 93/13 žiadny význam, a to isté platí aj pokiaľ ide o čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48. Preto spotrebiteľ nemôže mať na účely uplatnenia svojich práv vyplývajúcich z týchto ustanovení povinnosť preukazovať úmyselnú povahu konania príslušného predajcu alebo dodávateľa. Z tohto vyplýva, že možnosť predĺžiť trojročnú premlčaciu lehotu pod podmienkou, že spotrebiteľ preukáže úmysel predajcu alebo dodávateľa, ako je stanovená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemôže vyvrátiť konštatovanie uvedené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku. 66. Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je na prvú otázku potrebné odpovedať tak, že

zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice 93/13 alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice 2008/48, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu“ (viď aj analogické rozsudky z 09.07.2020, Raiffeisen bank BRD Groupe societe generale C- 698/18 a C-699/18, EÚ:C:2020:537, body 67 a 75, ako aj zo 16.07.2020 CAI X Bank balance will vao VIZCAYA Argentária, C-224/19, C -259/19, EÚ:C:2020.578, bod 91).

28. Vychádzajúc z tejto únijnej judikatúry, rešpektujúc pritom závery vyslovené odvolacím súdom, súd v danej spotrebiteľskej veci aplikoval desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť dňom 24.04.2013. Bezodôvodné obohatenie tvorí jeden celok a pre jeho vznik je rozhodujúci okamih, kedy plnenie z bezdôvodného obohatenia skončilo. V danej veci medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa poslednú úhradu zaplatila žalovanej dňa 24.04.2013. Preto týmto dňom začala žalobkyni plynúť objektívna desaťročná premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, ktorá ku dňu podania žaloby, tzn. ku dňu 16.02.2018, ešte neuplynula. Súd tak prijal záver, že žalobkyňa žalobu podala nie len v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, ale aj v desaťročnej objektívnej dobe, a uplatnený nárok tak nie je premlčaný. Vo vzťahu k judikatúre, na ktorú poukazovala v konaní žalovaná, súd poukazuje na konštatovanie odvolacieho súdu v bode 24. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia zo dňa 30.11.2021, podľa ktorého : „ ...odvolací súd poukazuje na bod 73. rozsudku SDC-485/19, z ktorého vyplýva, že hoci je táto povinnosť komformného výkladu obmedzená všeobecnými platnými zásadami, a to osobitne zásadou právnej istoty, v tom zmysle, že nemôže slúžiť ako základ pre výklad vnútroštátneho práva contra legem, vnútroštátne súdy vrátane takých, ktoré rozhodujú v poslednom stupni, musia v prípade potreby zmeniť ustálenú vnútroštátnu judikatúru, pokiaľ táto judikatúra vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je nezlučiteľný s cieľom smernice (pozri tiež rozsudky z 05.09.2019 pohotovosť C - 331/18 EÚ?C:2019:665, bod 56 ako aj z 05.03.2020, OPR-finsnce,C-679/18, EÚ:C:2020:167, body 43 a 45.).

29. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Žalobkyňa sa žalobou domáhala plnenia z bezdôvodného obohatenia vo výške 1.154,82 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy odo druhého dňa nasledujúceho po doručení žaloby. Žiadna zo strán neuviedla žiadne tvrdenia a z obsahu spisu nevyplýva, že by si strany čas plnenia z bezdôvodného obohatenia vzniknutého v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru boli dohodli. Tento čas plnenia nevyplýva ani zo žiadneho právneho predpisu. Preto súd za čas, kedy žalovaná bola povinná žalobkyni plniť, podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka považoval prvý deň nasledujúci po tom, čo žalobkyňa žalovanú na toto plnenie vyzvala. V danom prípade súd za prvú výzvu považoval doručenie žaloby žalovanej, ku ktorému došlo dňa 10.01.2009, teda deň 11.01.2019. Pokiaľ žalobkyňa žalobou žiadala priznať úroky z omeškania počnúc dňom 12.01.2019, teda druhým dňom nasledujúcim po doručení žaloby, súd žalobe vyhovel. Súd žalobe vyhovel aj čo do výšky požadovaných úrokov z omeškania, ktorá zodpovedá výške určenej cit. vykonávacím občianskoprávnym vykonávacím predpisom.

33. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí ktorým konania končí.

35. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

36. O náhrade trov konania súd v danej veci rozhodol podľa cit. § 255 Civilného sporového poriadku, tzn. podľa zásady úspechu v spore. Žalobkyňa bola plne úspešná ako v časti žalobnej žiadosti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, tak aj v časti žalobnej žiadosti o plnenie z bezdôvodného obohatenia, vrátane odvolacieho konania. Preto súd žalobkyni priznal náhradu trov konania pre súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady podľa cit. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti výrokom I. - II. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.